

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 9

Fylke: Hogn og Tordalen

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Kyrstøle

Emne: Lærving

Bygdelag: Høyangs fjord

Oppskr. av: G. Helle

Gard: Vale

(adresse): Høyanger

G.nr. 62 Br.nr. 1-5

A. Merk av om oppskriften er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1

Ja det var vanlig at dei lauvor enno meir eller minore etter som det var gorte eller klem tøg
är

2. Ein lauvor er jem til slåtten tek til og so etter
at det mest ior slåtten er vindauge, os.
Ein måtte ikke ta lauvor frå tøg, då var det
ikke utvise det var klåkt. Tok ein lit, for
séint runde det, datt av. Vanleg var det
med jonsok og etter varsa. dei lagga byrja
utan hogg dei byrkja ned og tek brak og
nærer av leggen lauvor og innene, det var
det vanlege i utmarki. Himm på brenn
eller i nærtrekken brukte dei når de byrja
og krenta og og høgga kollen av so stått
stod att (Um noko) år (skait) del. nye ren-
ningar på sturen og når dei var 3-4 år
gammle var dei passleg store til å lauv
pa mytt. Det var sturen lauv. Ganske stura
kunne nest vera pleie hundar är gammel
når dei varst skikkelys med arm. Hei hadde
på jamma lestu lauv og arbeidet gjerne
rustare på hand.

Ein eller et par karar klær opp i sturen

21

og høg med grønne renningane med ei
lite ibr., nære øks, so stod dei andre
med på marka med snilar og høg
krustem i høp til passet, stor høna.

3. Kjirkop a var øks or annons og snil.

None unkop til, så bøgga knusten men vut
ig ikke av han som brukt.

4. Som minnt lauva ein byggi når
ein tok born og nære snil lauvt var
godt. Hui trei som ein lauva høg ein
med og knura lauvt på bokkene.

Vur det like eller mørkaste lauva tok in
nær og bør og let treet stå til hausten
og mygga knusten til ris, heit.

Selja og rauv og aum stiava ein gynn
som væren i værkninga flakte eller skor
brenn og brant knusten i hjerr og hoddar
til frødygde elle manðor. Sia unne 8, 9, 9

Um hausten hadde stiaven shote lange
renningar. Renningane på aln og selgi respa
ein so um hausten med det var grint. Ein
klein opp i stiaven ^{hengde}, ein sekka sinn hausten
eller herden og rispå lauvt os knusten med
næren og stakk i takken. Ein rispa med bare hundre
stikk tre som var knuts og avkjøds i kollen,

sum var stynde elle sti'a, alm-stiav,
syp-stiav, byginstiav. Hui stod oppa på bens
eller telle utanfor bigarden og vart rekna for
myggen tr. Ein aln kan ein stiava
um næren kruka born og knust til for og rispa
lauv på um hausten. Um 5-7 år kan ein

nave han på øynt og respa lærte att

5

Saukvar var ar by òrn hengde me i opp anten
inne eller ute, og ton det inn når olden
bent, eller snest turt og sette kverva fram icta og
runn og nuggen ^{i lio} for høyt kom inn. Var det tiert,
la me det opp i eit laad med ein nugg i lio
og kverde det him inn vincten or markelorn
og bruka det til smalefor

Alelnaunet turka ein i soli eller un
la det ut over løren eller til lemmene
og berike det tre kvern og grism, bløgth
det med det at ein slo pokand vatter om
det med det stod i en bytta og let det
stikke det var passaig holdt

Øl der lauen kverva ein. Det hengde høst tørnset
inne eller nede det vesta svart.

Het var sum som stakk bejorhe lauen,

Nun det bor iltig alleid vere når det
var vitsaunt og regnfjell ein hausten. Ein
veide hesten ha det under tale, og dei måtte
ein ofte ta det på ryggen ^{vi lauen} eller hestaryggen
Højar var det brukt ha. Ein hengde kverva
opp i stien eller tre og ton dei inn so
matt dei var tenn.

Når dei stakk lauen, la dei ris i botnen
rest i stor, og la kvervan med lauen inn
mot storgi og knista i etter. På toppen
gjenn et lag med more og torve.

Abuklaunet lauen ein med eller senta tir
det datt, og raka ein det i høp og høste det
på løren elle ein fjølum. Raum kverva ein
knista med lauen og ble og holdt i lio

Han. Myggens känna den är
mer lättig, men logging hänting
är logga men är lösna. Såra på lös-
skogen i lös marka.

4

NORRÄK ETHNOLOGISK GRANSKING

Hvor mange synner vi hold i en lauvtau, vel
og ikke. Helt va ikke ofte om stakka, stikket
6 lauv. Nokkertauet var ikke raka vanar med
høi og høje ker. Sjå på 5

Innre sat du lega sur lauv av det heller.

Talit på lauvtauer var tjuv, og hundre: 6 tjuv
6.

Lauva i marka først me rom til lauvet
i marka sone og krysset det brenn pø snøfint
om vinteren. Først me ikke rom til det den
lauv me buru elle kryssa det heim når det
var tørt

7.

Ja. Karan høg med øyvunfolke høg og
kunstaua saman i byren. Karan kunde
byren i høg. Kvar ein som høggi top
og høva bed talde se du vett Norway kvara den
grun for dagen. Og Norway i all um hausten
med byrnelauv og alderlauv

8 Hver som dei bur best rom i lös eller
på löslemmen. Fram etter veggen om det
er doggpritt. En det tørt ofte - land
9 Beste lauvet er salmlauvet rettus om
i uva. Ellers er alderlauvet no haude
grunnen enn kystlauvet.

10 Når det er vært inn grise for en alm.
lauv kibba. så er minnet. O, no innde
kjøn nøydeste du til ra kibba det

11. Feller lauvet er ikke knat bur. og kvar ekki
om det i mitid. Yksi upplysing om lauvet på kibba

12. Ytre opplysing

6

13. Ja men lig se vis, Bonni var med sin
lærer.

14. Ytre opplysing.

15. Lam som vert raka somme på bokken

1. Hent kalla røkelaus
2. Hent arkelauv somme lass og arne lass
3. Rives han det i skumur med hender
og han del han eller nøyre
hem raka og alder lass og han del tir
under breidde til gris og sau.
4. Det vert pakke him i sekkje
5. Det var seyl kumross som raka lass kide
tir for og underbunne.
6. Han ein ein fann ute lagt rom. På same sti
loftet eller i ein lauvling i same fjord.
7. Sammankvaan om oppditt og kasta inn på
tallen eller lagde i far-krylla. Røkelausen
liknemai dit var tir samme. Tak Nepon
var dit bligte med korsende veler og dyster
med myje,
8. Røkelaus tir sam og gitt. Kjerrlausen likem.
Almtano tir blå og grøn. Blonda med hokka
høg eller hanna med litt myje over. Vanlig
er røkelaus retta for mindre god, men det
skie sy myje han ein for det i hins,
9. Det er hent retten for manofor
det var sahle hukka sunde sahle mørkrygg
og me ventet nerte hukka tir for dygges
men det var mindre god høg in